

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 29825-10-12 ג'. דבליו . ג'י. בע"מ נ' חברת AHUVA ואח'

בפני כב' השופט משה בר-עם

תובעת ג'. דבליו . ג'י. בע"מ

נגד

נתבעים 1.חברת AHUVA
2.יהושוע פינטו

פסק דין

כללי

פסיקה על דרך הפשרה על פי הקבוע בסעיף 79א(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 (להלן – "פסיקה בפשרה") ובעניין תביעה כספית לפיצויים בגין הפרת זכויות יוצרים והעתקת תמונות ותכנים ייחודיים מאתר אינטרנט.

רקע עובדתי ודיוני

התובעת, חברה פרטית, מפעילה אתר אינטרנט באמצעותו מוכרת, בין היתר, מוצרי יודאיקה, ביגוד, מזון ומתנות המיוצרים בארץ ישראל. הנתבעת 1 חברה פרטית המפעילה אתר אינטרנט, אשר באמצעותו ניתן לרכוש, בין היתר, מוצרי יודאיקה, תשמישי קדושה, ביגוד, מזון ומתנות. כלל המוצרים המוצעים למכירה באתרי האינטרנט של הצדדים מאופיינים בציווין יהודי – ארץ ישראלי. הנתבע 2, כך נטען, משמש כעובד הנתבעת 1.

בין הצדדים התנהל הליך משפטי קודם (ת"א 30778-02-11, כב' השופט מרזל), במסגרתו עתרה התובעת לפיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים בטענה כי הנתבעים (יחד עם נתבעים נוספים שאינם צדדים להליך זה), העתיקו, ללא קבלת רשות, מאתר האינטרנט של התובעת תמונות, טקסטים ותכנים. בדיון מיום 6.9.2011 הגיעו הצדדים להסכמה, אשר קיבלה תוקף של פסק דין, לפיה ישלמו הנתבעים לתובעת סך

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 29825-10-12 ג'. דבליו . ג'י. בע"מ נ' חברת AHUVA ואח'

של 27,500 ₪ והתחייבו שלא להעתיק צילום ו/או טקסט ו/או אייקון מאתר האינטרנט של התובעת (עמוד 1 שורות 19-25).

בחלוף למעלה משנה, הגישה התובעת תביעה נוספת, בגדרה נטען כי הנתבעים לא הסירו את העותקים המפרים, אלא המשיכו להעתיק תמונות ותכנים המתארים את המוצרים המוצעים למכירה. הנתבעים הכחישו את טענות התובעת וטענו, בין השאר, כי התכנים אינם מקוריים ואינם מוגנים בזכויות יוצרים. לפיכך טענו כי יש לדחות את התובענה.

במהלך הדיון מיום 1.5.2013, הגיעו הצדדים להסדר פשרה (בתנאים שפורטו - פרוטוקול הדיון עמוד 3-4). ולהסכמה דיונית לסילוק התביעה הכספית על דרך הפשרה, ללא נימוקים, בגדר מתחם עד לסך של 50,000 ₪, ולאחר שיוגשו סיכומים קצרים במועדים שייקבעו. עוד הוסכם כי בית המשפט יפסוק פיצוי מוסכם על-פי שיקול דעתו בהתאם לנסיבות בהן ייקבע שהנתבעים הפרו את ההתחייבות שנטלו בגדר הסדר הפשרה. להסדר הפשרה ניתן תוקף של פסק דין והצדדים השלימו את טענותיהם. משהוגשו סיכומי הצדדים הובא התיק לפניי למתן פסק דין משלים, על דרך הפשרה, כדלקמן:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים כפי שפורטו בכתבי טענותיהם, על נספחיהם, התרשמתי מסיכומיהם (בצירוף הנספחים שצורפו), שקלתי את השיקולים הרלוונטיים, המשפטיים והעובדתיים, הערכתי את הסיכונים והסיכויים של כל אחד מהם (לעניין השיקולים הנוגעים לעניין ראו, בהרחבה, פסק הדין בת"א (י-ס) 5437/01 **ניסים חנייה נ' ניידות חב"ד להפצת יהדות ארץ הקודש** (30.1.2005)), נתתי דעתי לציפיותיהם הסבירות, התחשבתי בשיקולי צדק, הוגנות וסבירות, כמו גם בעצם מתן הסכמתם לפסיקה בפשרה, הנני מחייב את הנתבעים לשלם לתובעת, בתוך 30 יום, סך של 13,000 ₪.

בנוסף, ככל שייקבע על ידי בית משפט מוסמך ובהליך נפרד, כי הנתבעים או מי מטעמם, הפרו את זכויות התובעת, בדרך של העתקת תמונות, תכנים, טקסטים או אייקונים, מאתר האינטרנט של התובעת או בדרך של קישור מחנות האינטרנט של

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 29825-10-12 ג'. דבליו . ג'י. בע"מ נ' חברת AHUVA ואח'

מוזיאון ישראל, לאתר הנתבעת או לאתר אחר של מי מטעמה, יעמוד שיעור הפיצוי המוסכם, בגין כל הפרה, בסך של 7,500 ₪.

בנסיבות העניין, משפסק הדין ניתן על דרך הפשרה, ובשים לב לסכום שנפסק, לא מצאתי מקום לעשות צו להוצאות.

האגרה תוחזר על פי הקבוע בתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ג, 01 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.

משה בר-עם, שופט